

Posebna izdaja ob 100-letnici Osnovne šole II Murska Sobota

Za ogled pritisni f5

Ker v letošnjem šolskem letu praznuje naša šola 100 let, smo ob tej priložnosti pripravili delavnice, dan odprtih vrat, predstavo za vse obiskovalce šole in slavnostno akademijo...

Staršem, ki so hodili na govorilne ure, smo v jedilnici šole predstavljali aktivnosti na delavnicah, s katerimi se ukvarjamo celo šolsko leto. Učenci so predstavili **LIKOVNO DELAVNICO, LEGO KONSTRUIRANJE** in **ZELIŠČARSKI KROŽEK**.

Na likovni delavnici so učenci razredne stopnje risali z ogljem, nastale so lepe risbe.

Pri lego konstruiranju so učenci predstavili dejavnost izdelovanja različnih predmetov iz lego kock.

V delavnici zeliščarskega krožka so učenci predstavili, kakšne vse izdelke izdelujejo iz zelišč, ki rastejo na šolski zeliščni gredi.

Za obiskovalce smo v telovadnici šole pripravili
predstavo 100 dalmatincev

Slike iz predstave...

Dobro smo se zabavali...

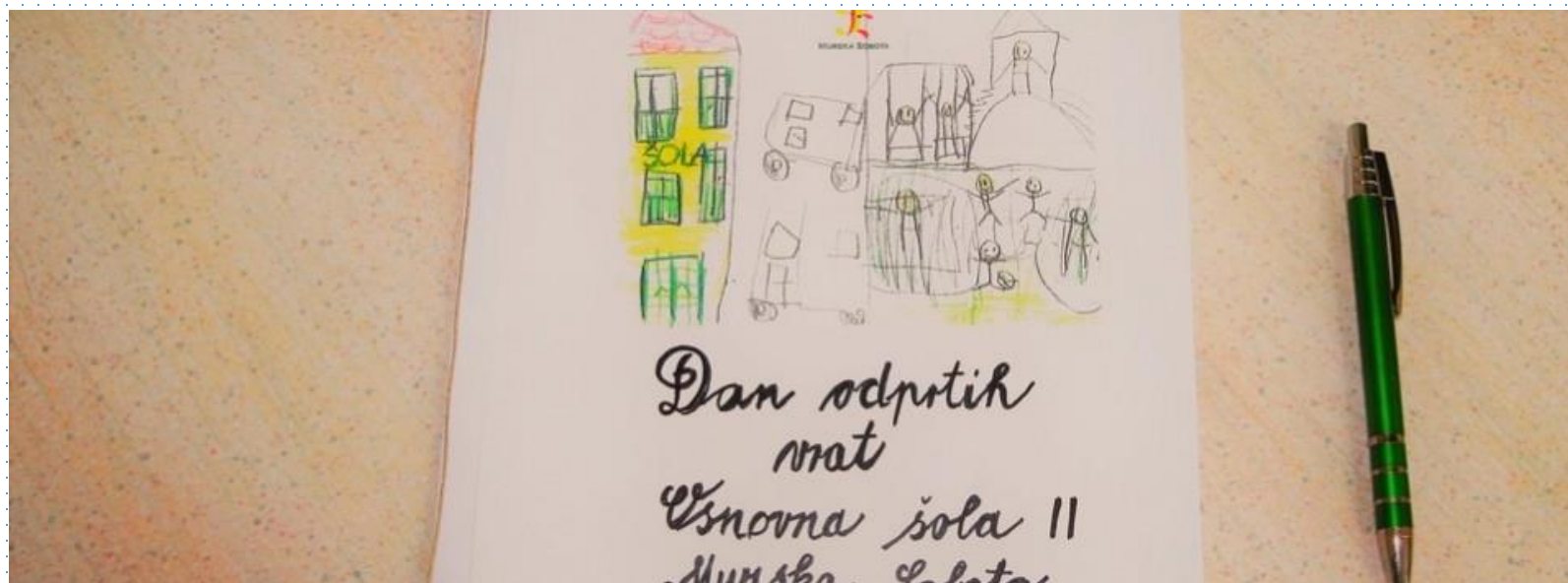

Vtisi ob dnevu odprtih vrat

28. 1. 2017

Danes, ko smo učenci in zaposleni odprli vrata šole, so nas obiskali tisti, ki so kakorkoli povezani z njo...

Svoje vtise in misli so zapisali v knjigo vtisov.

Gospa Svetlana Farič je zapisala...

Spoštovani,

sem Svetlana Farič in sem babica vaših učencev, bratov Vertot, Aljoše, ki obiskuje 9. razred in Jerneja, učenca 2. razreda.

Prag te šole sem kot prvošolka prestopila 1. septembra leta 1955, to je pred 62 leti. Takrat mi je bilo 6 let. Sivolas, vendar dobrodušen ravnatelj g. Štubelj nas je vse učence sprejel z velikim navdušenjem, saj je bil prepričan, da smo mi mladi tista povojna generacija, ki bomo v prihodnosti storili še mnogo dobrega in pomembnega za razvoj in razcvet naše takratne države. Tudi naša prva razredničarka g. M. Šijanec nas je kljub naši navihanosti in vihravosti uspela nekako krotiti, saj v tistih časih nismo imeli enakih pogojev za učenje, kot jih imate danes Vi, naši dragi zanamci.

Takrat so povsod še bile vidne posledice druge svetovne vojne in nismo imeli vsega na pretek, toda bili smo veseli in radoživi. Oblačila in obutev večine učencev so bila zelo preprosta in skromna, delovnih zvezkov nismo poznali, naše šolske klopi so bile izdelane iz kovinskega okvirja, le ta pa je bil obit z lesenimi deskami. Tudi tla v učilnicah so bila iz navadnih nelakiranih desk, saj je bil parket izjema in pri nas na šoli samo ga imeli le v telovadnici. Naši pripomočki za učenje kot so zemljevidi, geometrijski liki, orodje za tehnični pouk itd. so bili prav tako zelo enostavni, vendar so se naši učitelji in učiteljice potrudili, da smo se naučili veliko tega, kar nam je kasneje v življenju pomagalo da smo lažje premagovali vse življenske ovire. Bili smo zagnani in ustvarjalni, mnogo tega nam je v življenju uspelo storiti, saj smo s svojim delom in znanjem, ki smo ga pridobivali tudi na tej šoli, veliko prispevali k napredku.

Želela bi vam povedati, da smo imeli v šolskem programu obvezne praktične predmete. Eden od teh je bil predmet imenovan **ročna dela**, ki smo se jih učili v četrtem razredu. Pri tem predmetu smo se brez izjeme morali naučiti vseh spretnosti kot so: šivanje, štrikanje, kvačkanje, žaganje, zabijanje, lepljenje itd. Ta predmet se je od petega razreda dalje imenoval tehnični pouk. Pri tem predmetu smo vsi, tako fantje, kot dekleta izdelovali različne tehnične izdelke iz lesa, kartona in kovine, saj takrat plastike za splošno, in s tem tudi za šolsko uporabo še ni bilo. Prav tako smo pri tem predmetu delali mnogo preizkusov v povezavi s fiziko in kemijo. Danes je pri vas to povsem drugače. Od šestega do osmega razreda smo imeli tudi obvezen predmet, ki se je imenoval: **srbski ali hrvaški jezik**. Naučiti smo se morali pisati in brati cirilico, tako s pisanimi kot s tiskanimi črkami.

Naši odmori so bili zelo živahni, saj smo se družili in igrali s sošolci, če se je le dalo zunaj na dvorišču šole. V šolskih pavzah smo smeli uporabljati kolebnice, kije, lesene obroče, veliko vrv, ki jo je vrtelo nekaj učencev, ostali pa smo jo preskakovali do onemoglosti. Smeli smo se igrati med dvema ognjema ali gnilo jajce. Pri teh igrah smo imeli nekaj, česar morda danes vi, dragi učenci, v dobi elektronike ne doživljate tako intenzivno, kot smo to doživljali mi. Bili smo brez računalnikov in mobilnih telefonov, vendar svobodni, sproščeni, igrivi in kar se mi zdi izredno pomembno, družili smo se in **nismo bili osamljeni**. Današnji ritem življenja, računalniška tehnologija in poplava informacij vas žal sili, da ste premalo časa na prostem, da se premalo osebno družite in da pridobivate premalo življensko pomembnih izkušenj skozi pravo igro v naravi in s svojimi vrstniki. Morda bi bilo dobro, da se več igrate, družite in pogovarjate, vendar ne preko telefonov in računalnikov, pač pa neposredno. To vam bo pomagalo razumeti eden drugega, sodelovati in pomagati eden drugemu, ko boste potrebovali pomoč.

Prepričana pa sem, da ste vi, dragi učenci naša svetla bodočnost in da boste storili vse, da bo na tem planetu nam in vam v bodoče še boljše.

S ponosom zrem nazaj v tiste čase, ko sem še jaz obiskovala to šolo in z zaupanjem zrem v prihodnost, saj vem, vam poguma, razuma ter tudi pridnosti ne manjka. Vem tudi, da ste v dobrih

rokah in da bodo vaše učiteljice in učitelji storili vse, da boste zrasli v modre in odgovorne ljudi. Tako so ravnali tudi naši učitelji.

Vam in vašim učiteljem izrekam iskrene čestitke ob današnjem prazniku.

S seboj sem prinesla nekaj fotografij iz mojih šolski časov. Vabim vas, da si jih ogledate.

Hvala lepa.

Černelavci, 28.01.2017

Slike iz njenega šolskega obdobja

l. 1955/56 PRVI RAZRED OŠ II MURSKA SOBOTA

RAZREDNICARICA: M. SIJANEČ
RAVNATELJ: ŠTUBEL

l. 1956/57 DRUGI RAZRED OŠ II MURSKA SOBOTA

RAZREDNICARICA: FRIDA ŽEKŠ
RAVNATELJ: ŠTUBEL

l. 1957/58 TRETI RAZRED OŠ II MURSKA SOBOTA

RAZREDNICA: MARJETA KUČAN
RAVNAJEL: ŠTUBEL

l. 1958/59 ČETRTI RAZRED OŠ II MURSKA SOBOTA

RAZREDNICA: IRENA SVATINA
RAVNAJEL: MIHA VERŠIČ

l. 1959/60 PETI RAZRED OŠ II MURSKA SOBOTA

RAZREDNIČARICA: HANA KOLTAJ
RAVNAJELJ: MIHA VERŠIČ

l. 1960/61 ŠESTI RAZRED OŠ II MURSKA SOBOTA

RAZREDNIČARICA: MARJANA PAHČIČ
RAVNAJELJ: MIHA VERŠIČ

Nekateri so napisali tudi pesmi...

Osnovna šola II. Murska Sobota
K. K. Kajuha v Murski Soboti

Avtorica: Irena Šrajner – Karin (Panonski biseri, 2015)

STARI GOLOBNJAK OŠ II K.D. Kajuha v Murski Soboti

Naši šoli, stari golobnjak
smo rekli;
v gnezo iz otroštva,
spomini so ga spletli.

Minilo je že vrsto let,
ko iz golobnjaka
smo odšli v svet.

H golobnjaku
vračamo se spet.
Spomine obujamo,
iščemo naš raj!

V častitljiva leta
življenje nas je pripeljalo,
izkušnje in bogastvo
let nam dalo.

OBLETNICA

Obletnica!
Čas častitljive starosti
in čas čudovitih spominov....
Spominov na sedenje v klopi,
na prepisovanje od sosa,da,
na prišepetavanje,
na kazen v kotu,
na smeh in igranje po šoli,
na hihitanje za hrbtom,
na nežno zaljubljenost
in na letčča sporočila...
Prečudoviti časi!
Le kdo bi jih lahko pozabil?
Kje je ta čas??
Tukaj je z nami
in v nas!
V vsakem posebej
in v vseh skupaj.
To je naš čas;
spremlja nas skozi leta izkušenj,
skozi skrbi in veselje,
skozi žalost in bolečino,
skozi vse življenje...
To je namreč naš čas
in samo mi, ga imamo pravico imeti!
Samo mi ga lahko obudimo,
ga občutimo in se ga spominjamo.
To je naš čas...
Tudi danes tukaj – to je naš čas!

OBLETNICA II OSNOVNE ŠOLE MURSKA SOBOTA

100 let je od takrat,
ko vrata II OŠ odprle so se prvokrat.
Mnogo generacij naučilo se je brati, računati in pisati,
potem pa naprej v svetlo prihodnost se podati.

Dragi devetošolci pred vami so trenutki odločitve,
naužite se sprostivte,
ker nadaljnje šolanje bo malce drugačno,
za starše, dodatna obremenitev, vse bo potekalo več ali manj finančno.

Ko jaz v šolo sem hodila,
na hrbtu roke morali smo držati,
še v srednji šoli črne plašče (iz glota) na sebe dati.

Spomin, ki nikoli nebo pozabljen,
zgodil se je pri gospodinjstvu.
Ekonom lonec sošolec iz radovednosti predčasno je odprl,
krompir razletel se je po oknu in nas,
zavladal pravi je kaos,
kot vsi zaigrali melodijo bi na bas.

Vas sedaj le računalniki in pametni telefoni zanimajo,
ušesa nič ne slišijo,
a tudi to boste prerasli,
živine pa nikoli ne boste pasli.

Vsem, ki me poslušate, želim uspešni zaključek devetletke in sreče v nadaljnjem
življenju.

MAJDA
KLEMENT

Nekateri so prinesli šolske slike in jih ponosno pokazali...

ŠOL. LETO 1955/56

RAVNATELJ
UCIT.

STUBEL
KOPIC

UCENKA:

TEREZIJA RAJA / ŠKODNIK
MARIA RAJA

ŠOLSKO LETO 1954/55 4. C RAZRED

Nekateri so želeli deliti z nami misli...

Pomnilo rusko-šolsko na dveh aspih ust
Osnovne šole v Ljubljani. Ni je ušla v eno
spomine na šolsko leto 1950, ko sem bil
osnovnošolski dijak lesceškoli na 10. šoli
kotna masniz 100 let delavice.
Bilo je elps !!

Ulika Vukot

NA POVA BIL VNUKA ALJOŠE, SEM BIL ZELO POČASČEM,
DA LAHKO S SVOJIMO DOŽIVETJI POPESTIM ODPRA URATA
VAŠE IN TUDI MOJE ŠOLE. ZATO SEM UČENCEM V KRAKEM
IN OMEJENEM ČASU POSKUSIL PREDSTAVITI DOŽIVETJA
NA TEI ŠOLI, KI MI JE POMENILA PRVI KORAK V MOJEM
ČASU IZOBRAŽEVANJA. POVEČATI BI BIL LAHKO SE
MNOGO, Vendar JE BIL ČAS OMEJEN. KLJUČ TEHUPA
SEM ZADOSULIH, DA SO UČENCI Z ZANIMANJEM POSLU-
ŠALI NAČIN IZOBRAŽEVANJA IN DROJE, KJER SHO
SE NAHAJALI UČENCI NEKOČ (PRED 50 LETI IN VEČ).
MNEVA SEM, DA SO SE PRISOTNI UČENCI V SKUPINI
DEKAKO ISTOVETILI Z NAMI TER POSTALI PONOSNI, DA
SO UČENCI TE „NAŠE ŠOLE“. ZATO UPAM, DA BODO
TUDI PRIHODNJE GENERACIJE UČENCEV OSVOJILI TO
ŠOLO „KOT SVOJO ŠOLO“ TER PONEČI NJEN PONOS DAREŽ
V SVET.

POSEBEJ PA ME JE OSRBNZO ZELO NAUDUŠILA OB KONCU
OBISKA PREDSTAVA „100 DALMATINCEV“, KI JE BILA
SMETANA NA TORTI „DNEVA ODPRTIH VRAT OŠNOVE ŠOLE II“
(V MOJEM ČASU OSNOVNE ŠOLE KARLA DESTOVNIKA-KAJUHA).
LE TAKO NAPREJ NA PODOŽEV PRIDOBIVANJA ZNANJA!
IMELI SHO SE FAJN! ERVIN PINTER

Ob obletnici 100 let OŠ II. K. Šolstva

Le spominzi so ostali
na osnovnošolske dni,
na srečbe iz soščice,
bi po svetu so odšli.

Snježana Lemp

Dne 28.01.2014

SLOVO OD OŠ

Tja je čas, ko v OŠ sem razprstila
sede, se romika po moji poti je hodila
le boba hana dnevi so minili
ebanj me bome so tepe svete poslovili

Sedej, ko je pokazu zomo
ro obalenični strani se ubranjamo
nebolj pa radonje si želimo
v dneve so dan se delom Ritma

Chajda Klement

Obisk pri učakah in učencih 11 OŠ Murska Sobota
me je utrdil v prepričanju, da našim vrunkam,
generacijam, ki prikajajo, lahko possem zaurpamo,
le nikoli domišljij in ustvarjalnosti. Meramo
pustiti prsto pot. Tudi mi smo ob poseti
učitelje in učiteljer te šole uspeli.
poiskali slabre peti skozi žirgeup.

Snježana Lemp

Stopim znova v staro (ne)znano ustanovo,
lahko bi rekli znanje trdnjavo.

Stari, starejši znanj obrabi se mi smehljajo že na daljavo.

Hodim po hodniku kjer spominov se je kar precej nabralo.

Enajdem se v razredu anionov.

Spiti so z učiteljem, ker delajo mu zgago,
vendar radi ga imajo.

Soba anionov? - Ne! Soba kationov.

Neja Benkovič,
generacija 2006-2014

Impresione in evlucio.

Šola ne je zelo premenila od
tristega časa, ko sem jo zapustil (leto 1958)

Ervin Pinter

Zdajšnji in prejšnji učenci, ponosni na svojo šolo...

Šola Vojkova, Ljubljana

Ko V ŠOLO SEM PRIŠEL
Z JOZOM K PAVI UJI SEM PRIŠEL
VBAK DAN SEM KNEOL IMEL
DANACE NALOGE NISEM IMEL

SE MALO PA BO PRIŠEL TA DAN
KO SE BOH MOGEL POSLOVITI
OO PRIZATELJEV IN VEITELJEV

TI TRENUTKI SO BILI LEPI
V OSNOVNI ŠOLI DEVEITIT LET
ZELEL BI JIIT VEC.

ŠAJ OSNOVNA ŠOLA JE BILA MOJ DAVI
DOM IN VELIKO VEC.

Sven

SUENFID
9.6

Šola Maxel Destorbo, sem obiskoval leta, 1956
Kaj uho,
ostali so leje spomini in senca tudi
grobi ?

Rajk Ivanjica in M. Schote, dne 28.01.2014

Tenzij's Rajk tu sem obiskoval šolo leta 1955.
Moj namučatelj je bil tov. Štubl inemo, sal merem.
Tovarišica pa je bila tov. Kopic. Želo sem
misela, da po tolikih letih vidim svojo prvo
šolo.

Rad imam svojo šolo...

Učenci so po razredih za obiskovalce šole predstavili različne aktivnosti, ki so prikazovale šolo in Življenje nekoč

Ob pripravljenih aktivnostih so učenci ugotovili, da je bila šola nekoč drugačna, kot je danes:
nekoč so se učitelji vozili v šolo s kolesi ali so prihajali peš, otroci pa so kar busonogi prihajali k pouku.

Tudi učilnice in šolski pripomočki so bili drugačni, kot jih poznamo danes, hišnik je kar ročno z zvoncec naznanil začetek ali konec pouka.

Včasih deklice in dečki niso hodili skupaj v šolo, veseli smo, da je danes drugače.

Babice in dedki so nam povedali, kako je potekal njihov šolski dan

V šoli so pozdravili tako, da so učenci vstali in zapeli pionirsko himno, nato so povedali: « Za domovino s Titom naprej! »

V šoli so uporabljali zvezek, svinčnik in peresnik (za učenje lepopisja).

Učitelje so naslavljali z besedo tovariš.

V šoli malice ni bilo, učenci so si jo prinesli s seboj.

Pouk in šolska ura se je pričela in končala tako, da je nekdo z zvoncem pozvonil.

V šolski klopi so sedeli tako, da so držali roke na hrbet.

Učenci so nekoč stali v kotu za kaznen.

Nekoč so se učili slovenščine, računstva, geometrije. Imeli so tudi ročno delo.

V šolo so prihajali učenci peš.

Učenci so šolo spoštovali, prav tako učitelje.

V šoli nekoč je bilo učenecem tudi lepo.

Nekoč so pisali s peresi, v tej spretnosti smo se izkazali tudi mi

Radi igramo na ljudska glasbila in rišemo

Radi plešemo in se pogovarjamo o preteklosti...

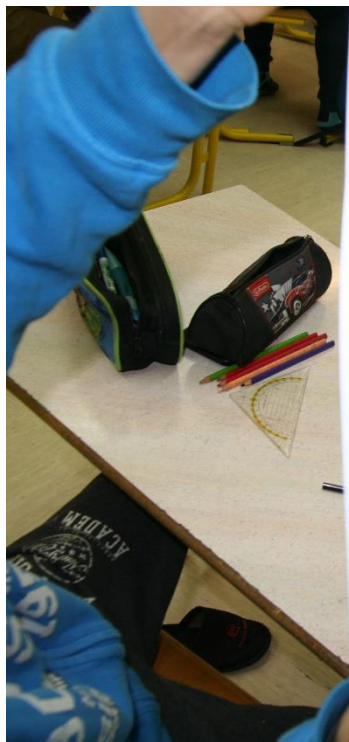
Imamo se radi in se spoštujemo, veliko Časa pa tudi ustvarjamo

Radi se družimo...

Spoznavamo preteklost in naš kraj

V Ljubljani smo obiskali „šolo nekoč“-učno uro naših babic

Ko smo prišli na učno uro naših dedkov in babic, me je bilo malo strah, saj so mi povedali, da je učiteljica zelo stroga. In prav tako je bilo.

Oblekli smo se v stara oblačila, fantje telovnik, dekleta pa predpasnike.

V učilnici so nam razložili, kako bo pouk potekal in česar ne smemo in kaj smemo delati.

V učilnici je bila tudi koruza, osel in tabla s šolskimi postavami.

Na klopih so bili nastavljeni črnilniki s peresi. Ko je prišla v razred gospodična učiteljica, smo pridno dali roke na hrbet, vstali smo in jo pozdravili. Bili smo tiho, ne kot v naših razredih, kjer smo glasni.

Učiteljica se je predstavila. Nato smo začeli pisati. Priznam, da mi je bilo težje kot z mojim nalivnim peresom, saj sem morala kar naprej pero namakati v črnilo.

Pisali smo lepopisje. Črke so morale biti nagnjene nekoliko v desno. Učiteljica je med uro tudi spraševala. Odgovarjal si lahko le takrat, ko si dvignil roko. Odgovarjati je bilo potrebno v celih povedih.

Nekaj učencev je učiteljica opozorila, nekatere pa tudi kaznovala. Nekateri so sedeli na oslovski klopi, klečali na koruzi ali brali šolske postave.

Če šolska kazen ni zalegla so morali učenci po pouku oditi domov z oslom na ramí, tako je cela vas vedela, da se v šoli nisi primerno obnašal.

Sedaj vem, da so naši dedki in babice morali biti v šoli delovni, pridni in vljudni. Menim, da se od njih lahko marsičesa naučimo.

Zarja Huber

V ponos nam je, da smo učenci „naše stare gospe“

Ponosni smo tudi učitelji...

